ภาษามลายูในภาษาไทย

ขุนศิลปกิจพิสัณห์

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ก้ามพู	–	kerabu (เก้อะราบู = ตุ้มหูแบบหนึ่ง) เสียงเพี้ยนไป
กะพัง	–	subang (ซูบัง = ตุ้มหูอีกแบบหนึ่ง) เสียงเพี้ยนไป
กันเหน่ง	–	pending (เบ๋อะเน็ง = หัวเข็มขัดขนาดใหญ่มักประดับเพชรพลอย)
กระยำ	–	rejam (เร้อะยัม = ลงโทษฆ่าด้วยการใช้ก้อนหินทุ่มจนตาย) ไทยใช้เป็นคำบริภาษ
กระยำมัง	–	rejaman (เร้อะยามัน = ความหมายเช่นเดียวกับระยำ) ไทยใช้เป็นคำบริภาษ เสียงเพี้ยนไป
กังหยาว	–	ranjau (รันเยา = รบกวนก่อความรำคาญ) เสียงเพี้ยนไป
กะลาสี	–	kelasi (เก้อะลาซี = ลูกเรือ)
กะหรัง	–	serang (เซ้อะรัง = หัวหน้าลูกเรือ)
อังกฤษ	–	Enggeris (เอิงกริส) เสียงเพี้ยนไป
อิลันดา	–	wilanda (วิลันดา = ชาวฮอลันดา)
ผ้าขาวม้า	–	kain kamar (กาเอ็น กามาร์ = ผ้าคาดสะเอว) เสียงและความหมายแผกเพี้ยนไป
(ผ้า) บาเตะ	–	batek (บาเตะ = ผ้าที่ทำดอกดวงลวดลายด้วยกรรมวิธีที่ใช้สีผึ้ง)
อักเสบ	–	azab (อาซับ = เจ็บปวด) ไทยใช้ว่า บวมและปวด
มะเร็ง	–	merengsa (เม้อะเร็งซา = แผลที่รักษาหายยาก) ไทยใช้เป็นชื่อโรคชนิดหนึ่งซึ่งมีแผลเปื่อย

เหรียญ – rial (เรียล = เงินแปลกสมที่ขอยืมไม่มีวิธีพิ้นเพี้ยง) ไทยกับเงินแบ่งทุกชนิด

หลา (หน่วยวัดระยะ) – ela (เอลา) ลดพยางค์และเสียงสูงขึ้น เข้าใจว่าผ่านภาคใต้

อำพัน (เครื่องหอมชนิดหนึ่ง) – ambar (อัมบาร์) เพี้ยนไป

ข้าวบุหรี่ – nasi kebuli (นาซิ เก้อะบูลี = ข้าวผัดใส่ขมิ้นและเครื่องเทศบางอย่าง บางทีใส่ถั่วด้วย) เสียงเพี้ยนไปมากจนพังเป็นคำไทยไป

ข้าวต้มผัดหรือข้าวต้มปัด – ketupat (เก้อะตุปัต = ข้าวเหนียวผัดกับกะทิพอเกือบสุก แล้วห่อด้วยใบกะพ้อ แล้วจึงเอาไปต้มจนสุก)

ยอดผักกูด (ผักบำชนิดหนึ่ง) – puchok paku (ปูโจะ ปากู) ปากูเพี้ยนเป็นผักกูด ฯลฯ

ข. ด้วยการแปลคำ

คำประเภทนี้มีไม่สู้มากนัก และยังมีการถกเถียงกันอยู่ บางท่านไม่ยอมรับว่า คำไทยคำนั้นเป็นคำแปลจากคำมลายู ท่านถือว่าเป็นคำไทยธรรมดาไป แต่การเรียงคำไม่เป็นลักษณะภาษาไทย

ขนมทองหยิบ – kueh mas sa-jemput (กุยมัสซะ-เยิมปุต) กุย=ขนม มัส=ทอง ซะ=หนึ่ง เยิมปุต=หยิบหรือขยุ้ม กุยมัสซะเยิมปุต=ขนมทองหนึ่งหยิบ (มือ) – โดยหมายว่าใช้แม่มือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง ขยุ้มผงทอง (ไม่ใช่ทองแท่ง) ถ้าวางมือเสียจะเห็นว่าผงทองบนพื้นนั้น จะมีรูปลักษณะเหมือนขนม (ทองหยิบ) นั้น และคำว่า *ขนมทองหยิบ* นั้น คำที่เรียงกันไม่ได้ความในภาษาไทย

ข้าวเหนียวกวน (ภาคใต้) – pulut kachau (ปุโลต กาเจา) ปุโลต=ข้าวเหนียว กาเจา=กวน ระคนคือข้าวเหนียวแดง

ขนุนหนัง – nangka belulang (นังกา เบ้อะลูลัง) นังกา=ขนุน เบ้อะลูลัง=หนังสัตว์ที่ตากแล้ว

ข้าวยำ (ภาคใต้) – nasi kerabu (นาซิ เก้อะราบู) นาซิ=ข้าวสุก เก้อะราบู=ยำ เช่นยำผัก ยำเนื้อ

เสือแมงภู่ (ภาคใต้) – harimau kumbang (ฮะริเมา กุมบัง) ฮะริเมา=เสือ กุมบัง=แมลงภู่ชนิดตัวดำ คือ เสือดำ

เสือดาว – harimau bintang (ฮะริเมา บินตัง) ฮะริเมา=เสือ บินตัง=ดาว ดวงดาว

(ยังมีต่อ)